

Η Κατσεικελλάδα μας

Μία φορά και έναν καιρό στην Κατσεικελλάδα ζούσαν 3 κατσεικάκια (ένα κόκκινο, ένα πράσινο και ένα μπλε) με τη μαμά τους την Ε.Ε. Κάθε φορά τους έλεγε η μαμά τους να προσέχουν να μην τρώνε το φαγητό του άλλου, να μην κλέβουν από τα άλλα ζώα και προπάντων να κλειδώνουν την πόρτα, όταν λείπει η μαμά Ε.Ε.

Μία μέρα η Ε.Ε. έφυγε για μεγάλο ταξίδι ξεχνώντας τα κατσεικάκια της, την ιστορία της, το σκοπό της. Ξελογιάστηκε από έναν τράγο που ήταν αγέρωχος, επιθετικός και οργανωμένος. Μαγεμένη από έρωτα, θέλησε να αλλάξει τα κατσεικάκια της. «Έτσι πρέπει να γίνει η Κατσεικελλάδα, όπως στη χώρα του τράγου την Τραγερμανία», έλεγε συνέχεια η Ε.Ε. Γύρισε γρήγορα σπίτι, «εκσυγχρόνισε» όπως όπως τα κατσεικάκια, έδωσε την ευχή της και τους είπε: «Σας πιστεύω, μπορείτε να πάρετε μέρος έως και στους Ολυμπιακούς αγώνες ζώων». Και τα τρία κατσεικάκια να είμαι ακριβής άλλα λιγότερο άλλα περισσότερο- ξεκίνησαν να φτιάζουν την «Ισχυρή Κατσεικελλάδα».

Περίπου το '04-'05 κατάφεραν σε ποδόσφαιρο, μπάσκετ, βόλει, πόλο κατσεικών, βόλους, ράγκμπι, να πετύχουν τις πρώτες θέσεις. Τα πράγματα πήγαιναν από το καλό στο καλύτερο. Το μπλε κατσεικάκι άρχισε να τρώει πίτες μ' απ' όλα. Το πράσινο κατσεικάκι άλλαξε κερατάκι και έγινε πιο ψηλό και πιο «νεωτερικό», το κόκκινο κατσεικάκι έκανε το θαύμα και κει που ήταν ένα, έγινε το πρώτο «γενόσημο» και γίνανε 2 τα κατσεικάκια, ένα τελείως κόκκινο και το άλλο απλά κόκκινο. Ζήτησε το μπλε κατσεικάκι και έκανε ένα γενόσημο και αυτό, πιο μαυρομπλέ.

Στα '07 τα κατσεικάκια ήταν 5 όταν έπιασε μία μεγάλη φωτιά στου Ηλία. Εκεί φάνηκε λίγο ότι η «Ισχυρή Κατσεικελλάδα» ήταν καλή σε κάτι μαγικά με λίμνες που γινόντουσαν ακίνητα και με κάτι αγορές κρεάτων που πουλούσαν ομόλογα δομικά υλικά και κερδίζουν όλοι. Κάποια στιγμή κουράστηκε το μπλε κατσεικάκι. «Δεν μπορώ άλλο, κουράστηκα, θέλω μπάνια». «Θα μπω εγώ αρχηγός» είπε το πράσινο νεωτερικό κατσεικάκι. Και μπήκε αρχηγός...Ξάφνου ο τράγος από την Τραγερμανία τρελάθηκε. «Τι κάνεις πράσινο κατσεικάκι; Όλο τρως και πίνεις. Δεν έχεις λεφτά». Το πράσινο κατσεικάκι δεν πτοήθηκε. Πίστευε ότι η μαμά Ε.Ε. δε θα το άφηνε μόνο του. Έξω από τη φωλιά παραμόνευαν κακοί λύκοι. Ο πιο κακός λύκος απ' αυτούς παραμόνευε από καιρό τη μαμά Ε.Ε., αλλά ποτέ δεν της είχε φάει ούτε ένα κατσεικάκι. Κάπου στο Νότια Αμερική είχε κάνει ένα πρόσφατο πάρτι κατσεικών, γουρουινιών και αγελάδων.

Έλα μου όμως που η μαμά Ε.Ε. είχε και άλλες φωλιές με άλλα κατσεικάκια που ήθελε να προστατέψει περισσότερο. Ο τράγος γκρίνιαζε, η Ε.Ε. φοβόταν, οι δίπλα φωλιές κινδύνευαν, ο κακός λύκος ετοιμαζόταν για λουκούλλειο γεύμα, τα κόκκινα κατσεικάκια υπάρχουν ακόμα στη φωλιά- δεν τα ξέχασα- το μπλε κατσεικάκι είχε φαγούρα από δεξιά και αριστερά του και τι κάνει το πράσινο κατσεικάκι. Πέστε τι μαγικό κάνει. Καλεί τον ξάδελφο του κακού λύκου, τον Στρος λύκο να φυλάει την Κατσεικελλάδα. Μαγική κίνηση. Πίστευε το πράσινο κατσεικάκι στο ρητό ότι κόρακος κοράκου δεν βγάζει μάτι. Φυσικά οι λύκοι δεν είναι κοράκια, αλλά τέλος πάντων.

Ο Στρος Λύκος είχε ένα μικρούλακι μειονέκτημα. Του είχε βγει το όνομα ότι την πέφτει σε κάθε τι που κινείται. Εντάξει ήταν όλα διαβολή. Κανείς δεν τα πίστευε. Μετά όμως από μια μικρούλα περιπέτεια με μια λύκαινα σε ένα ξενοδοχείο, ο Στρος Λύκος πήγε σπίτι του. Τότε το πράσινο κατσεικάκι άνοιξε την πόρτα. Άκουσε μια μάγισσα – Κριστίν το μικρό της- λέγοντάς του ότι αν ανοίξει την πόρτα οι λύκοι θα φοβηθούν και θα φύγουν. Όμως όλα ήταν κόλπο...

Λύκοι, ύαινες, σκυλιά, όλος ο καλός ο κόσμος των άγριων ζώων μύρισαν αίμα και κρέας. «Είναι δική μας η Κριστίν», αναφώνησαν τα άγρια ζώα. Η Κριστίν, η φίλη

μας ανοίγει την πόρτα. Και έφαγε η κότα το γουρούνι...Εν τω μεταξύ τα κατσικάκια στην Κατσικελλάδα από την τρομάρα τους γέμιζαν γενόσημα όλων των χρωμάτων. (Μπλεπράσινο, Φαιοκίτρινο, Ροζέ, κατάμαυρο) και άρχισαν να τσακώνονται για την αρχηγία. Το πράσινο κατσικάκι εξορίστηκε στην Κόστα Κατσικά. Πριν φύγει για να εκδικηθεί το κατσικίσιο πλήθος που δεν εκτίμησε την αθλητική του περιβολή ανέθεσε την αρχηγία στο πιο χοντρούλο και συντηρητικό πράσινο κατσικάκι που βρήκε στη φωλιά! Τα κατσικάκια έγιναν 10. Και τότε ήρθε η καταστροφή. Ζήτησε ο κακός λύκος να φάει τα 4 από τα 10 κατσικάκια, αλλιώς θα φάει ό,τι βρει μπροστά του. Η μαμά κατσικά έκανε πίσω. «Πρέπει να σώσω τις άλλες φωλιές μου», μονολόγησε.

Στα περίπου 2,5 κατσικάκια της Κατσικελλάδας, ένας άσπρος σίφουνας περνάει πάνω από το γαλανό ουρανό της Κατσικελλάδας και των άλλων φωλιών της μαμάς Ε.Ε. «Ποιος να είναι;» αναρωτήθηκε η μαμά. «Μοί, με λένε Φρανσουά Κρι Κρι», βροντοφώναξε. Αμέσως πήρε από το κομμωτήριο τη μαμά, της άστραψε 2 σφαλιάρες και ξάφνου η μαμά Ε.Ε. ξυπνάει από τον ερωτικό λήθαργο του τράγου. «Αχ, τι μου κάνεις», φωνάζει η Ε.Ε. στον Γερμανοτράγο. «Τα κατσικάκια μου, τα σούβλισες όλα παλιολύκε, παρόλο που η Κυριακή του Πάσχα αργεί. Φύγε από δω». Ο λύκος ως μέντορας του ρητού «Ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου» τακιμιάζει με τον τράγο. Του ρίχνει την ιδέα να σκοτώσουν το Κρι Κρι και να μοιράσουν τα εναπομείναντα κατσικάκια. Ο τράγος ο τραγοκέφαλος ο χλιοτραγοφόρος σκέφτεται από δω, σκέφτεται από κει, τι τον συμφέρει. Να βοηθήσει το λύκο και να μοιράσουν την Ε.Ε; Ή να μη βοηθήσει το λύκο να διώξει τους άλλους λύκους να γίνει ήρωας στα κατσικάκια και να έχει πάλι μόνος του τη μαμά Ε.Ε.; «Μα φυσικά», αναφώνησε ο τράγος, «η θέση μου είναι δίπλα στα κατσικάκια, την Κατσικελλάδα και τις άλλες φωλιές». «Φύγε μακριά λύκε και πάρε και τα άλλα ζώα που ενοχλείτε το κοπάδι μου». Οι λύκοι χρησιμοποίησαν διάφορα τεχνάσματα, όμως η μαμά Ε.Ε., ο τράγος, τα κατσικάκια και το Κρι Κρι, μία γροθιά πλέον δεν μπορούσε κανείς να τους κερδίσει.

Και ζήσανε αυτοί καλά και μεις καλύτερα.

Α, ξέχασα να σας πω ότι τα κατσικάκια της Κατσικελλάδας αποφάσισαν να βάλουν μυαλό. Θα βγαίνει αρχηγός όχι από το χρώμα, αλλά από τα πιο δυνατά κέρατα. Έτσι μια μέρα θα υπάρξει στην Ελλάδα ένας δυνατός τράγος, που θα δώσει ένα καλό μάθημα στον τράγο που μάγεψε τη μαμά Ε.Ε. «Και θα προστατευόμαστε μόνοι μας», υποσχέθηκαν το ένα στο άλλο.

Καλές εκλογές.